

PELÉ, ČECH A WANE GRETZKY

Pelé dodnes zůstává králem fotbalu, tak jako Wayne Gretzky zůstává králem hokeje. A František Ringo Čech? Cítí se po právu králem všeho zbývajícího, a tady naše reportáž i začíná.

Popijíme v útulné redakci, venku je večer a lidé se vracejí z práce do svých domovů. Kdyby tak věděli, kdo to zde sedí, jaké veličiny se sešly po letech, aby si zavzpomínaly a ještě více utužily veliké celoživotní přátelství. Ano, kdyby to věděli, tísnily by se dole na ulici tisíce fanoušků a dožadovaly se účasti na dnešním dýchánku. Leč nebylo možné informovat naši sportovní veřejnost, protože naši tři králové s příslovečnou skromností jim vlastní si dali toto jako podmínku. Redakce dokonce musela, chtějíc uskutečnit historické setkání, dát záruku naprosté diskrétnosti, a toho, že teprve po natočení dialogu dozví se naše sportovní veřejnost, kdo to vlastně v redakci seděl. Tím čtvrtým je Dr. Luděk Brábník, redaktor, kterého šťastný los určil, aby byl přítomen historickému setkání.

Čech: Pepo, chceš dolejt hrnek?

Pelé: Jo, Ringo, jestli tam ještě něco zbylo.

Brábník: Všichni tři přátelé sedí v pohodlných klubovkách a popíjejí každý svůj oblíbený nápoj – Pelé brazilskou černou kávu, Gretzky kanadskou whisky a Čech se cítí tak trochu hostitelem (za redakční peníze), a tak své přátele obsluhuje. Jak je jeho zvykem, říká Pelému Pepo a Gretzkymu Vašku, což oba tolerují pouze v jeho případě.

Gretzky: Co jsme se mu nahučeli do hlavy, že já jsem Wayne Gretzky a taky Pelé že se jmenuje Epon Arantes do Nascimento, ale on stále mele svoje Pepo a Vašku, a tak jsme si na to oba už zvykli, vid', Pepo?

Pelé: Si, amigos!

Brábník: Jak jste se vlastně vy tři seznámili?

Gretzky: No, jednoduše, z tisku, rozhlasu a televize. Zjistili jsme, že máme spoustu společných vlastností, a tak jsme si začali dopisovat. Máme se rádi a těžce neseme, když nejsme spolu!

Brábník: A k prvnímu setkání došlo kdy?

Pelé: To jsem zorganizoval já. Problém je v tom, že Ringo nechce nikam jezdit. Stále opakuje své oblíbené české přísloví... všude dobře, doma nejlíp, a tak jsme museli s Wayneem za ním. Je tomu nyní asi patnáct let. Sešli jsme se v Ringově druhém domově v Římově v jižních Čechách, Ringo tam zrovna vyměřoval hráz na přehradu pro pitnou vodu do Budějovic.

Brábník: A jak jste ho našli?

Gretzky: Mě tam odvezl hokejista Martinec a Pelého fotbalista Franta Veselý. Hned ale jeli domů, my mezi sebou mluvíme esperantem, a tak by z toho kluci nic neměli.

Čech: Pepo, chceš dolejt hrnek?

Pelé: Jo, Ringo, jestli tam ještě něco zbylo.

Čech: Lud'ku, postav na nový kafe a otevři Vaškovi další láhev. Kluci, dáme si nejdřív dárky, né?

Gretzky: Yes!

Pelé: Si, amigos!

Brábník: Pelé a Gretzky začínají rozbalovat pytle s dárky, Ringo sahá do kapsy. Pelé dostává od Ringa přívěšek na klíče Škoda MB a Wayne Ringovu fotku s podpisem.

Pelé (skáče radostí): Ty ale máš, Ringo, intuici, zrovna jsem si koupil nový auto, bude se mi to hodit na klíče!

Gretzky (slzí nad fotkou dojetím): No, konečně! Tolikrát jsem tě o ni prosil!
(Líbá ji.)

Brábník: Seznam dárců, které dostal Ringo, uveřejníme pro nedostatek místa na Silvestra.

Pelé (v rozpacích hledí na Brábníka): ... a co on, on nedostane nic? (Rozpacitě hrabe v pytlí s nápisem Procleno-Duane.)

Čech: Ne! Je redaktorem! Neurážejme ho! Má svůj plat!

Gretzky: Dolejme mu aspoň kafe!

Čech: Pepa ho už zase vyzunk! Doktore, udělej si kafe! A otevři Vaškovi láhev.

Brábník: Jdu vařit kávu, tři králové se znovu rozpovídají... Před patnácti lety uzavřeli takovou dohodu, kterou striktně dodržují. Čech nebude nikdy hrát profesionálně fotbal a hokej a Gretzky s Pelém nebudou působit v umělecké oblasti.

Pelé: Chtěl jsem ti, Ringo, poděkovat, že jsi souhlasil s tím, abych udělal tu písničku Che Pelé. Víš, v tom filmu Sueno de Pibe jsem vlastně porušil naši dohodu! Fakt, díky! Měl jsem s tím děsný úspěch! Dobře, že jsem ti to poslal ke kontrole. Tvoje připomínky seděly, jak říkáme my v Brazílii, jako mačeta na krku! (Směje se.)

Čech: No, dobrá, už o tom nemluv! Víš, že mně šlo hlavně o Evropu, co si děláš v Brazílii, je mi fuk, ale přesto chci o všem vědět!

Pelé (s trochou žárlivosti v hlase): ... ale Gretzkému jsi udělal taky trhák!

Čech: Nediv se, Pepo, Vaškovi to bylo líto, že jsem u tebe udělal výjimku, a tak jsem chtěl taky nějaký hit. Jak to vlastně dopadlo, Vašku?

Gretzky: Bomba! Bomba, co ti mám říkat. Nejdřív s tím byly trochu problémy, však víš, jak těžko se překládají jemné a mistrovské nuance tvého básnického jazyka. Nejvíce problémů měli překladatelé s refrénem... **Já jsem Wayne**

Gretzky – nosím bílý kecky! Vždycky, když se sejdeme na Stanley Cupu, tak to všichni zpíváme. Mimochodem, Stanley tě moc pozdravuje a NHL taky, oba

dva mají tvé nové LP a chtěli by ho podepsat. Jo, a abych nezapomněl, tady ti posílá Bobby Orr zpátky tvý sako a kravatu, kterou jsi mu půjčil, aby ho pustili v Esplanade do baru.

Čech: Jo, díky, už jsem na to zapomněl! Co dělá ten starej lišák, ještě střílí z každý pozice? Co jsem se mu naříkal... Bobby, Bobby, ty se snad ustřílíš! (Směje se pod fousy.)

Gretzky: No jo, střílí. Přestal už hrát, ale bez tý střelby nemůže být. Má teď v Torontu střelnici a lochnesku.

Pelé: No jo, to je ale furt o nás, jak žiješ ty? Co ten tvůj milovaný klub, jak se jen jmenuje?

Čech: Myslíš Slavii?

Pelé: No, tak nějak to myslím bylo.

Brábník: V místnosti se už zcela sešeřilo, Ringo rozsvěcí světlo, protože na Pelého už není vidět.

Čech: Jó, Pepo, ty mi dělaj starosti. Na jaře pustili nějaký zápasy, a tak jsem se naštvál a přestal na ně chodit. Slavii mám rád pořád, víš, Slavie, to je takové pražské FC Santos, akorát trochu horší. Počkám, až se vymění hráči, takoví, kteří ji budou milovat jako my, fandové. Zatím chodím na Spartu, to je takové pražské Botafogo, akorát trochu horší.

Pelé: Pustili zápasy? Tomu nemohu uvěřit! To by nikdy opravdový fotbalista neudělal! Za to se u nás v Brazílii popravuje!

Čech: My to řešíme evropsky, vyhodíme trenéra!

Pelé: Ještě že jsem si vzpomněl! Když jsem byl loni na dovolené v Austrálii, vzpomínali tam na jeden váš klub, teď nevím, jak se, karamba, jmenoval. Zdržovali se hodně v zoologický zahradě a když odjeli, zmizel z ohrady jeden klokan...

Čech: Jó, ty myslíš Bohemku? Vyhrála ligu a teď je v tabulce nad námi, vždyť taky my slávisté s pýchou říkáme... jó, Bohemka! To je Slávie B.

Pelé: Máš pravdu, Bohemka. Teď, když jsem letěl za tebou, musel jsem si ve Vídni koupit kávu, už mi došla, a tak jsem zašel na Rapid. Nějakej chlap s knírkem dával tři góly za sebou z trestnejch kopů a ti Vídeňáci řvali nadšením: To je náš Vídeňským Tony!

A ten kluk hrozil pěstí na tribunu a volal zase na ně: Já nejsem žádněj Tony aus Wienerwald, já jsem pražskej Tonda z vršovickýho d'olíčku! Pamatujte si to!

Čech: No jo, to byl Tonda Panenka! Ten už je starej! Toho už mi nestavíme! Teď na podzim proti Bulharsku by tam jen překážel, když jsme je válcovali!

Gretzky: Správný! Tak to má být! Hlavně mládí! To je jedno, že ti starší hrajou líp. Jak je ti třicet – nazdar! Nechte už, kluci, toho pitomého fotbalu, nemáte ho oba dost? Co takhle děvčata? Co?

Pelé (dělá posunky...): Pššš... bacha, je tu Brábník!

Brábník: Přede mnou můžete klidně o všem, já to udržím v tajnosti!

Čech: To známe! Udržíš v tajnosti! Akorát to zveřejníš v silvestrovském čísle, to známe! Co je nového v kanadském hokeji, Václave?

Gretzky: Nuda, hoši, nebudete mi to věřit, neskonala nuda! Neustále vám někdo něco vnucuje za hraní a reklamu.

Pelé: Neber si to tak, Wayne! My, sportovci holt musíme něco vydržet!

Gretzky (zoufale vykřikne): Ale kluci! Já chci hrát pro radost ze hry a né za peníze, cožpak to nechápete? (Rozpláče se.)

Čech: Nebreč, Vašku. Až tě někdo zraní, tak budeš jenom utrácet.

Gretzky: Jó, utrácet! Nemocnice mě začnou přeplácet, kde se mám léčit, každý doktor mi bude chtít dělat sádru a zase to bude stejné!

Pelé: No, Wayne, já zírám... takový tvrdý kanadský chlapec, já myslel, že vy kanadští profici se nikoho nebojíte!

Gretzky: To taky ne! To si piš!

Čech: A jak se udržuje ve vašem mužstvu kázeň, když se nikoho nebojíte?

Gretzky: Něčeho se přeci jen kluci v manšaftu bojí... ale já nevím, jestli to mám prozradit...

Pelé: Jen s tím ven, amigo! Pronto!

Gretzky (červená se): No... když se klukům nechce moc trénovat a trochu si hoví, zavolá trenér znenadání... Krutov, Fetisov, Balderis jsou tady! To byste viděli ten mazec! Někdy stačí ukázat fotku a hned se rozklepeme!

Čech: Však jste si posledně na mistrovství uřízli ostudu před celým světem!

Gretzky: Taky mě štvou furt ty varhany! Při zápase není chvíli ticho! Buď řvou lidi nebo zranění hráči, a když je pár vteřin přerušená hra, ti příšerní varhaníci vyrábějí ty děsné mezihry! Z toho by se člověk skutečně zbláznil! My se radši kolikrát domluvíme se soupeřem, že budeme schválně dlouho držet kotouč ve hře, aby nebyla přerušená - a oni nezačali hrát, já bych toho Bacha se všema fugami... pchá...

Čech: Kluci! Mám vás rád, však to víte...

Pelé: Já vím, Ringo... ty už budeš muset jít... však tě znám...

Čech: Kluci, nezlobte se, můj čas je drahý... je mi líto...

Gretzky: Však my víme, že toho máš hodně. I tak jsme rádi, že sis našel chvílku!

Čech: Víte, kluci, že nebyť to vy dva moji nejlepší přátelé...

Brábník: Smím se zeptat, jaký máte program?

Pelé: Já jdu k Pláničkům na večeři, a pak na chvíli k Milanovi Dvořákovi, má na filmu natočených pár zápasů Amfory, chtěl bych to vidět!

Gretzky: Já už to viděl, vysílala to kanadská televize. Hodinový sestřih Ringových gólů. Potom jdu na koncert Olympiku. Vyprávěli mi bratři Bill, Dick a Grant Warwickové, že je slyšeli hrát v roce 1952, a že je to mazec, no – a ráno už zase trénuju.

Pelé: A kdy se, kluci, zase, sejdem?

Čech: Hlavně jsem vás chtěl poprosit...

Gretzky: My víme, abychom tě nikam nezvali, vid'?

Čech: Kluci, fakt, nemyslete si o mně, že jsem frajer, ale nemohu opustit své fanoušky ani na minutu.

Pelé: Ale v Brazílii máš také mraky ctitelů...

Gretzky: A v Kanadě statisíce, všichni tě děsně žerou! Přijed'!

Čech: Né! Už jsem řek! Jejich přízně si vážím, ale mají smůlu.

Pelé: Budeme si zase psát. Je to hezké, ale smutné! Fanouši! (vrhá se Ringovi kolem krku...)

Gretzky (vzlyká): To to uteklo! (Těžko skrývá pohnutí.) Ta zdejší redakce je ale hodná, že nám umožnila setkání...

Čech (také těžko potlačuje slzy, deroucí se mu do očí): No tak, chlapi! Nejsme přece baby!

Brábník: Pohnutí se nemohu ubránit ani já. Pohled na plačící opravdové muže by rozplakal i kámen. Přátelé se nemohou od sebe odtrhnout!

Pelé (zoufale): A já tu zůstanu! Ano! Zůstanu s tebou, Ringo! Budu tady pěstovat banány! Založím tu plantáže!

Čech: Stejně tu nerostou!

Gretzky: Já tu taky zůstanu! Kluci! Ať se nemusíme loučit! Budu hrát za Spartu!

Čech: Ta je narvaná výtečnejma hráčema. Nemáš, Vašku, šanci!

Brábník: Stojím u okna a dívám se dolů. V houstnoucí mlze odcházejí po chodníku tři postavy. Tři opravdoví králové – Kašpar, Melichar a Baltazar.